

Pintér Lajos

Tóth Menyhért, utolszor

*Hálásabb utókort reméltem,
szülőföldet, mely befogad.
Füvet vet fölem, nem betont önt.
Azt mondja, nagy volt Ő,
mint a csontsovány Csontváry,
nagy mint a gőgös Van Gogh.
Műveimet el mért feledted?
Emblémaként mért nem kitűzöl?
Raktárak mélyére miért űzöl?
Könnyem hull, oly édes, mint a méz.
Könnyem hull, oly fehér, mint a mész.*

Pierrot

Pálfy Gusztáv 70. születésnapjára

*Pálfy Guszti
hetven?
Az le-
hetetlen.
Hiszen fiatal,
fut,
szalad –
nem elköt,
alkot,
övé a diadal.
Talán csak
hatóan.
Így halha-
tatlan.
Inkább csak
ötven,
az ember-szív
döbben,
hogy Pálfy Guszti
ötven.*

*Éltesse Isten,
kívánja barátja,
Pintér Lajos –
azaz Pierrot,
aki itt áll
előtte talpig
bruhahában,
vagyis
bohóc ruhában.*